

తారకరామ పిక్చర్స్ వారి

రత్న

నిర్మాత వి.వి.ఎం.ఆర్.కాశ్యప్ దర్శకత్వం కె.కామేశ్వరరావు

ఉషా ఫిలిమ్స్ రిలీజ్

న టీ న టు లు

నటరత్న :

శ్రీ ఎన్. టి. రామారావు

శోభనబాబు - సత్యనారాయణ - రాజనాల
పద్మశ్రీ నాగయ్య - లింగమూర్తి - ముక్కామల
మిక్కిలినేని - ప్రభాకరరెడ్డి - ధూళిపాళ
బలరాం - రామకృష్ణ - రామదాసు
వేమూరి రామయ్య - మద్దాలి - మల్లాది
వీ. వి. సుబ్బారావు - ఎ. ఎల్. నారాయణ
త్యాగరాజు - నాగరాజు - బలిరెడ్డి
సురేంద్రనాథ్ - జయకృష్ణ - దశరథరామరెడ్డి
డా॥ రమేష్ - కృష్ణారెడ్డి - మాస్టర్ బాబు
అర్జుణ్ బనార్జనరావు (Mr. India)
మోతుకూరి సత్యం అండ్ చి॥ నందమూరి హరికృష్ణ

దేవిక - తాంచన - సుకన్య

పద్మజ - పద్మాంజలి - సబిత - రంగపుష్ప
మీనా - జ్యోతి - ఋష్యేంద్రమణి వగైరా

అతిథి నటీమణులు :

కృష్ణకుమారి - ఎల్. విజయలక్ష్మి - గీతాంజలి
సంధ్యారాణి - యస్. వరలక్ష్మి - ఛాయాదేవి.

తెక్నిషియన్లు :

రచన : సముద్రాల రాఘవాచార్య

పాటలు : డా॥ సి. నారాయణరెడ్డి, సముద్రాల రాఘవాచార్య

సంగీతం : టి. వి. రాజు

కళ : గోఖలే

ఛాయగ్రహణం : అన్నయ్య

శబ్దగ్రహణం : కె. హరనాథ్

కూర్పు : కందస్వామి

వేషధారణ : భద్రయ్య, పీతాంబరం, సాంబయ్య

అలంకరణ : జెమిని రామమూర్తి

స్టిల్లు : చిట్టిబాబు

గదాయుద్ధం : సాంబశివరావు, రాజారావు

ప్రొడక్షన్ : వేము పంతులు, యం. జనార్దనరావు

స్టూడియో : వాహిని - విజయ అండ్ వీనస్ వడ్డివి కంప్లెక్స్

సమర్పణ :

కె. తిరుపతయ్య

నిర్మాత :

దర్శకత్వం :

ఎ. పుండరీకాక్షయ్య

కె. కామేశ్వరరావు, B. A.

కమలేంద్ర ప్రెస్, హనుమాన్ పేట, విజయవాడ-9.

శ్రీ కృష్ణావతారం

—: కథాసంగ్రహం :—

శ్రీకృష్ణావతార చరిత్ర ఎంత విచిత్రమో అంత వచిత్రము. అందుకే భారతీయులకు ఆ రీతిపై అంత అభిమానము.

ద్వాపర యుగాంతములో కంస జరా సంధాది దానవాంకా సంభూతులైన రాజుల దురాగతాలవల్ల భూలోకంలో ధర్మహాని కలిగింది. భూదేవి లోకపాలకులైన దేవతలను, మహర్షులను వెంటతీసుకుని వెకుంఠమునకు వెళ్ళి తన స్థితి, మహావిష్ణువునకు విన్నవించింది. ఆయన దేవకీ వసుదేవులకు తనయుడుగా అవతరించి ధర్మము మరల సుప్రతిష్ఠితం చేయుదునని వాగ్దానం చేసినాడు.

దేవకీ వసుదేవులను రథముపై నెక్కించుకొని స్వయంగా రథము నడుపుతున్న కంసునికి దేవకీ దేవి అష్టమ గర్భమువల్ల మరణము కలుగుతుందని ఆకాశవాణి పలికింది. 'ఆ కోపముతో' దేవకీ వసుదేవులను చెరలోవేశాడు కంసుడు. వారికి జన్మించిన ఆరుగురు బిడ్డలను తన కత్తికి బలిచేశాడు ఏడవ గర్భమైన బలరాముడు దేవబలింతో రోహిణి గర్భావ జన్మించాడు. పరమాత్మ చతుర్ముఖుడై చెరసాలలో అవతరించి. తనను నందగోపునింటికి మార్చి ఆతని యిల్లాలు యశోదకు జన్మించిన యోగమాయను చెరలోనికి కొనివచ్చి కంసుని కప్పగించమని ఆవతిచ్చి మామూలు బిడ్డగా మారిపోయాడు. వసుదేవుడు పరమాత్మ ఆనతిని అక్షరాలా నెరవేర్చాడు. కంసుడు దేవకీ బిడ్డను కత్తితో నక్షత్రవలెనని యెగురవేయగా ఆ యోగమాయ ఆకాశానికి ఎగిర నన్ను చంపలేవనీ-నిన్ను చంపేశాడు మరొకచోట పెరుగు చున్నాడని హెచ్చరించి అంతర్ధానమైంది. దేవకీవసుదేవులు సంతసించారు.

కాని-కంసుని తలపై పిడుగువడినట్టయింది. పూతన, తృణానరుడు, శకటాసురుడు మొదలయిన తన అనుచరులను, దేశంలో ఆనాడు పుట్టిన పసిసావలందరినీ పట్టి పల్లార్చమని పంపించాడు.

వారందరూ క్రమంగా వెతుక్కుంటూ వసుదేవునికి వచ్చి శ్రీకృష్ణుని వధించాలని ప్రయత్నించారు. వారినే శ్రీకృష్ణుడు వధించాడు, ఈ ఉపద్రవాలతో తలడిలుతున్న గోపకులకు తన ప్రభావం చూపించదలచి కాళింగ మర్దనం చేశాడు. గోవర్ధన పర్వతం కానగోరిపై నిలిపి గోవులను గోపాలురను వర్షబాధనుంచి తప్పించారు.

అంతటితో అతడొక అతిమానుష బాలుడని అంతా విశ్వసించారు. గోపికలను వస్త్రాపహరణంతో అహంకార మమకారాలు హితంచేసి రాసకేళి ప్రదర్శనంతో తనపట్ల పరమభక్తి భావం కలిగించి తన మహత్వము విశదంచేశాడు, ఇంతైనా కంఠానికి కనువిప్పుకాలేదు. రామకృష్ణులను రప్పించి తన మందిరంలోనే వధించాలని ధనుర్వాగం తలపెట్టి వారిని పిలుచుకొని రమ్మని అక్రూరుని పంపించాడు. అవకాశం కోసం ఎదురుచూసే రామకృష్ణులు షధురా నగరానికి వచ్చి కంసుడు తనకు అందగా నమ్ముకొన్న జెగజెట్టిలను మట్టి తినిపించి అవలీలగా కంసునిపై లంఘించి ఆతని వధించారు.

ఒకనాడు మేనత్త కాడుకు, వికృతాకారుడైన శిశుపాలుణ్ణి శ్రీకృష్ణుడు తాకగానే ఆ శిశుపాలుని రూపు మారిపోయింది. ఆశ్చర్యభయాలతో ఆతని తల్లి శ్రీకృష్ణుని చేతులు పట్టుకొని, ఎవరి చేయి తగిలితే యీ మార్పు వస్తుందో ఆతని చేతులోనే వీనికి మరణమన్నారు. నాకు పుత్రభిక్ష పెట్టమని వేడుకొంది. మూడుతప్పులు కాస్తానని మాట యిచ్చాడు. కాని నయసుతో పాటు శిశుపాలునికి కృష్ణునిపై అసూయా ద్వేషాలు పెరిగిపోయినవి. తుదకు ఆదిలక్ష్మి అంశతో ఆవిర్భవించి కృష్ణానురక్తయైన దుక్కిణిని పాణిగ్రహణంచేసుకోవలెనని యత్నించాడు. కాని శ్రీకృష్ణుడు ఆ దుక్కిణిని, ఆ ఆపదనుండి తప్పించి తానే కల్యాణం చేసుకొన్నాడు, ఇందుకు కృష్ణునిపై పగదీర్చుకోవలెనని శిశుపాలుడు విశ్వయించుకొన్నాడు.

అభిజాత్య గర్వితయైన సత్యభామ అంతరంగంలో ప్రవేశించి ప్రియురాలుగా మార్చి ఆమెను పెళ్ళాడాడు. అంతకుముందే శమంతక మణి కోసం వెళ్ళి జాంబవంతుని ఓడించి జాంబవతిని భార్యగా స్వీక

రించాడు. ఇలా అష్టభార్య సహితుడై కూడా నరకాసురుని చెరలోనుంచి తప్పించిన పదారువేల కన్యలను పరిగ్రహించక తప్పలేదు.

తలి వదని బ్రతిమలాడినా వినకుండా శిశుపాలుడు పాండవులు చేసే రాజసూయానికి వెళ్ళి ప్రథమ గౌరవానికి తగదని శ్రీకృష్ణుని నిందిస్తాడు. శ్రీకృష్ణుడు శిశుపాలుని చక్రప్రయోగంతో సంహరిస్తాడు.

ఒకసారి వారదుడు ద్వారకా నగరం ప్రవేశించి ఇన్నివేలమంది స్త్రీలతో యీ వాసుదేవుడెలా సంచరిస్తున్నాడని సందేహపడి భార్యల మండిరాలకు వెళ్ళి అన్ని మండిరాలలోనూ ఆయనను చూచి చివరకి రుక్మిణీ మందిరంలో ఆయన పాదాలపై బడి తన అజ్ఞానం క్షమించమని ఇకనుంచి నీ భక్తి ప్రభావం సంకీర్తనం చేస్తానని చెప్పి వెళ్ళాడు.

శ్రీ కృష్ణుని భక్తుడు, చిన్ననాటి చెలికాడైన కుచేలుడు (సుధా ముడు) దరిద్రంలో అల్లాడుతూ అలిపోయి పడలేక అటుకులు కానుకగా కొంగున కట్టుకొని ద్వారకా నగరానికి వచ్చాడు. శ్రీ కృష్ణుడు ఆయనను ఎంతో ఆప్యాయంగా తీసుకువచ్చి అష్ట భార్యలతో కలిసి అర్చించి ఆయన యిచ్చిన అటుకులు ఆనందంగా భుజించి కుచేలుని కుబేరుణ్ణి చేశాడు.

ఇలా భక్తరక్షణ సాగుతూ వుండగా పాండవులు కౌరవుల దుష్టత్రంవల్ల రాజ్యం కోల్పోవడం, అరణ్యవాసం, అజ్ఞాతవాసం ముగించడం అయిపోయింది. పోయిన రాజ్యం మళ్ళీ సంపాదించాలని పాండవులు, చిక్కిన దాన్ని వశలరాదని కౌరవులు నిశ్చయించుకొని అందుకు యుద్ధం తప్పదనీ, వాసుదేవుని సాయం అవసరమని తేల్చు కొన్నారు. ఒకరికి తెలియకుండా ఒక్కరుగా దుర్యోధనుడు, అరునుడు వచ్చి యదుసంహూని సహాయం అడుగగా ఆయన సైన్యవిభాగంచేసి కోరు కొమ్మున్నాడు. అరునుడు నందకుమారునే కోరుకొన్నాడు. సైన్యం తనకు జాలని దుర్యోధనుడు వెళ్ళిపోయినాడు సంతోషంగా.

ఉపప్లావ్యములో ధర్మరాజు తనకు యుద్ధం యిష్టంలేదనీ, ఏ విధంగానైనా నంది పొనగించుకు రమ్మని, వాసుదేవుణ్ణి అర్చించాడు. యుద్ధం తప్పదని, అయినా వెళ్ళి ప్రయత్నిస్తానని శ్రీ కృష్ణుడు పాండవ

దూతగా హస్తినా పురానికి బయలుదేరాడు. అనుకున్నట్లే అయిందీ, కృష్ణు డెన్నివిధాలు హితబోధ చేసినా దుర్యోధనుడు చెవిని పెట్టలేదు.

తాత, తండ్రి, గురవు నయభయాల బోధించినా ఆ అభిమాన ధనుడు తలవొంచిలేదు. యుద్ధానికే సిద్ధమన్నాడు. వాసుదేవుడు కూడా సరేనన్నాడు. కురుక్షేత్రములో కురు పాండవసేనలు కేంద్రీకరించినవి. ఆత్మ బంధువులను చూచి వధించటానికి అరునుడు వెనుకంజ వేశాడు. శ్రీకృష్ణుని “గీతోపదేశము”తో అరునుడు తీరిగి గాంధీవము చేపట్టాడు. ఉభయ సైన్యాలు మోహరించినవి. ఆ సమయంలో భీష్మ ద్రోణ కర్ణ దుశ్శాసనులు హతులై నారు. చివరకు శ్రీకృష్ణుడు భీమునిచేత సుయోధనుని తొడలు విరుగ పొడిపిస్తాడు. ధర్మరాజును పట్టాభిషిక్తుణ్ణి చేశాడు. పాండవులను తనవెంట తీసుకొని వెళ్ళి, వాసుదేవుడు గాంధారి ధృతరాష్ట్రులముందు నిలబెట్టి ఆశీర్వాదించమన్నాడు. పుత్రశోకంలో కుమిలి పోతున్న గాంధారి కడుపు భగ్గుమన్నది. కురువంశ నాశనానికి నీవే కారకుడవనీ నీ యదువంశం కూడా పరస్పర హత్యలతో నాశనమౌతుందనీ శపిస్తుంది. శ్రీకృష్ణుడు నవ్వి ‘నాకుతెలుసు’ ఇది హెచ్చరిక మాత్రమే నంటాడు.

వసంతోత్సవంలో తప్పతాగిన యాదవ కుమారులు, ఒకనికి గర్భిణీ స్త్రీ వేషం వేసి “ఈమె కేమి జన్మిస్తుంది ?” అని మహర్షులతో పరిహాసమాడారు. ముసలం పుడుతుందని శపించారు. మునులమాట మేరకు ముసలం జన్మించింది. దాన్ని అరగదీసి సముద్రంలో కలిపినా ఆ గంధంలోని ప్రతి పరమాణువు ఒక్కొక్క తుంగ మోసుగా మొలిచింది. ఆ మోసులే పదును కత్తులుగా దూసి యాదవులు పరస్పరం గొంతులు కోసుకొన్నారు. రామ కృష్ణ లావార్త విని, తమ అవతార కార్యం పరిసమాప్తమైనదనీ, మహాప్రస్థానానికి స్వమయమాసన్నమైనదనీ తమ ప్రాసాదంవిడిచి బయలుదేరారు. బలరాముడు సాగరంలో ప్రవేశించాడు. శ్రీకృష్ణుడు చతుర్భుజుడై మరల వైకుంఠధామం ప్రవేశించాడు.

శ్రీకృష్ణుడు సాక్షాత్తు పరమేశ్వర,

—: శు భ మ్ :—

❖❖ పాటలు ❖❖

పాట 1

రచన : సముద్రాల

పాడినవారు : ఘంటసాల, లీల,
సరోజిని, స్వర్ణలత

నారదుడు : జయహే కృష్ణావతారా

నంద యశోద పుణ్యావతారా

॥జయహే॥

పాపుల నణచి - సాధుల బ్రోవగ

ప్రేపల్లె వెలసిన - గోపకిశోరా

॥జయహే॥

యశోద : ఎన్నో జన్మల పున్నెము పండీ

నిన్ను కంటిరా చిన్నారి తండ్రీ.

పూతన : కన్నతల్లి నీ కడుపెరుగదు నా

చన్నగుడువ కనుమూసెదు రారా

నారద : విష పూతన ప్రాణాపహరీ

శకటాసుర సంహరీ - శౌరీ

॥జయహే॥

గోపికలు: 1 కాపురమ్ము సేయలేమమ్మా - ప్రేపల్లెలోన

ఓ యశోదా : ఈ పాపమెందూ చూడలేదమ్మా

2 పాలు వెన్న మనగనీడు

3 పడుచు నొంటిగ చనగనీడు

4 కలిమి ఉంచే కట్టి కుడుతురు

5 కన్న సుతునిటు విడుతురా

కాపురమ్ము సేయలేమమ్మా

నారద : జయహే కృష్ణావతారా

నంగకుమారా : నవనీత ఘోరా

॥జయహే॥

కాళింగ మడుగున, కాళీయు పడగల
కాలాని ధిమి ధిమి నాట్యముచేసి
సర్పాధీశుని దర్పము నణచిన
కాండవ నాట్యవినోదా

॥జయహే॥

కాళీయ మణిగణ రంజిత చరణా
జయహే కృష్ణావతారా

చిన్నకృష్ణ: తనువులపై అభిమానము వీడినగాని
తరణులార : ననుజేర తరముగాదులే
సిగ్గువదలి యిరుచేతులు జోడించండి
చెల్లింతును మనసుదీర మీ కోరికలా

నారద : జయహే కృష్ణావతారా
గోపకుమారీ : వస్త్రాపహానా

॥జయహే॥

చిన్నకృష్ణ: బాలు డితడనీ - శైలము
చాల బరువనీ
మీ భయము వదలుకొండి
నా అండను చేరగరండి
ఈ కేలల్లాడదు నక్కండి

నారద : గోవర్ధన గిరిధారీ
సురనాయక గర్వాపహరీ

॥జయహే॥

రాధ : కృష్ణా !!!

రాధా మానసచోరా
నీ మధు మురళి గావమునా
నా మనమూ బృందావనమూ
నిలువున పూచీ - నీ పద పూజకు
పిలిచేనోయీ - రావోయీ
సేవలు చేకొన - రావోయీ

॥రాధా మానస చోరా॥

పాట 2

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : పి. లీల &
బృందం

విన్నారా !

విన్నారా !

వన్నెల కృష్ణుని వరాల పాటలు

విన్నారా ! విన్నారా !

పల్లవాధరల గుండెలు యులన

ఆ ! పిల్లన గ్రోవిని ఊదెనే

మెలమెల్లగ ఎటనోదాగెనే

ఊ ! ఎక్కడే !? ఎక్కడే !?

ఆ చిక్కని చెలికాడెక్కడే ?

ఊ ! నా చెక్కిలి మీపెను - ఇక్కడే

ఓహో ! నా చెంగును దూపెను - యిప్పుడే

ఓహో ! ఓహో !

ఎక్కడే ?!

ఎక్కడే ?!

ఇక్కడే !

ఆ యమునాతటి ఆటలు !

ఆ మాయల మురళీ పాటలు !

ఏలరా ?!

ఇంకేలరా ?!

మానరా !

ఇక మానరా !

రుక్మిణి : లీలా కృష్ణుని మనసు
జేలలు మీకేమి తెలుసు
కాథది యమునా తీరం

అది కై వల్యానికి ద్వారం
కాదది మురళీ గానం
అది కాంతి సౌధ సోపానం

పాట 3

రచన: సి. నారాయణరెడ్డి పాడినవారు: ఎల్. ఆర్. ఈశ్వరి

సాకి : శిశుపాల చేది భూపాలా
మధుపాన గాన రసలోలా
అందాలు చిందు నెలరాజా
గంధాలు చిల్కు వలరాజా

వల్లవి : చిలుకల కొలికిని చూడు
నీ కళలకు సరిపడు జోడు
చెంగు చెంగున పొంగి దూకె
నీ ముంగిట తానే నేడు

॥చిలుకల॥

చరణం: 1 కువకువ లాడే మససే నీది
నవనవ లాడే వయసే నాది
కెప్పు రేపు నీ చూపులు విసికిన
ఓపని తాపము రగిలేనురా

॥చిలుకల॥

2 కోరమీసమును మీటినంతనే
గుండెలు రుల్లని అదరునురా
కాలుడె నా గోపాలుడె నా
కలనైన నీ సాటి కాలేరురా

॥చిలుకల॥

పాడినవారు: ఘంటసాల

శ్లో॥ శృంగార రస సర్వస్వం
శిఖిపింఛ విభూషణం
అంగీ కృత నరాకారం
అశయే భువ నాశయం

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : ఘంటసాల

పి లీల, పి. సుశీల

- రుక్మిణి : నీ చరణ కమలాల - నీడయేచాలు
ఎందుకోయీ స్వామి - బృందావనాలు
- కృష్ణ : నీ నయన కమలాల - నేనున్నచాలు
ఎందుకే ఓ దేవి ! - నందనవనాలు
- సత్య : నునుమోవి చివురుపై - నను మురళిగా మలచి
పలికించతా ! -
పలికించరా - మధువు తొలికించరా
- కృష్ణ : మోవిపై కనరాని - ముగ్ధిలో వినలేని
రాగాలు పలికింతునే - మధురానురాగాలు
చిలికింతునే
- సత్య : నీ ప్రణయ పనిలోన - నేనున్నచాలు
ఎందుకోయీ స్వామి - నందనవనాలు
- కృష్ణ : నీ హృదయ దగనాన - నేనున్నచాలు
ఎందుకే ? ఓ దేవి ! - బృందావనాలు
- రుక్మి : తులసీదళాలలో - తొలివలపు లందించి
పూజింతునా, స్వామీ ! - పులికింతునా
- కృష్ణ : పూజలను గ్రహియించి - పులికింత లందించి
లోలోన రవళింతునే - ఓ దేవి !
నీలోన నివసి - తునే -
- రుక్మి : నీ చరణ కమలాల నీడయే చాలు
ఎందుకోయీ స్వామీ - బృందావనాలు

- కృష్ణ : నీ నయనకమలాల - నేనున్నచాలు
ఎందుకే ?! ఓ దేవి : - నందవవనాలు
- సత్య : నీ ప్రణయ వనిలోన - నేనున్నచాలు
ఎందుకోయీ ! స్వామి - నందనవనాలు

పాట 5

రచన: సి నారాయణరెడ్డి పాడినవారు: ఘంటసాల, నుశీల

సత్యభామ

సాక్షి : మెరుగు చామన చాయ
మేని సొంపులవాడు
నునుమీగడల తేలు
మనసున్న చెలికాడు
దొరవోలె నా మనసు దోచుకున్నాడే

జగముల నేలే - గోపాలుడే
నా సిగలో పూవెను - ఈనాడే

కృష్ణ : మగువల నేలే గోపాలుడే
నీమనసే దోచెను - ఈనాడే
మగువల నేలే గోపాలుడే

సత్య : ఘమ ఘమలాడే మమతల మల్లెలు
కోరినంతనే దొరకవులే

కృష్ణ : మదనుని గెలిచిన మగరాయనిగని
మల్లెలు తామే వలచునులే
మగువా ! నీమది తెలిశెనులే

సత్య : జగముల నేలే - గోపాలుడే

కృష్ణ : నీమనసే దోచెను - ఈనాడే

- సత్య : భామా మానస పంజరమ్ములో
రామచిలుకవై నిలిచేవా
- కృష్ణ : పంజరమైనా ప్రణయదాసునికి
పసిడి మేడయే ప్రియురాలా
బానయె - చేనెద - ఈవేళా
- సత్య : జగముల నేలే గోపాలుడే
- కృష్ణ : నీమనసే దోచెను ఈనాడే
- సత్య : చేసిన బానలు చిగురులు వేయగ
గీసిన గీటును దాటవుగా
- కృష్ణ : అందముతో నను బిందీచేసిన
సుందరి యానతి - దాచేనా
ఉందునే, ఓచెలి ! - నీలోన
- సత్య : జగముల నేలే గోపాలుడే
నాసిగలో పూవాయె - ఈనాడే
- కృష్ణ : మగువుల నేలే గోపాలుడే
నీమనసే దోచెను ఈనాడే

పాట 8

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : సుశీల

వీ మేమొ అవుతుంది
ఎగిసి ఎగిసి పోతుంది
రేలుపవలు తెలయని నామనసు
రేకులు విప్పిన తొలివయసు
పువ్వులు !!! మువ్వలు !!
పువ్వులు పూలకరించి
నవ్వులొలుకుతున్నవి

మువ్వలు పరవశించి
 నవ్వడి చేస్తున్నవి
 నీలాల మబ్బుతునక
 వేలకు దిగివచ్చెనా
 ముత్యాల చందమామ
 ముంగిటనే నిలిచెనా

॥వీమేమొ॥

వీమేమొ॥

రచన : సముద్రుదాల

పాడినవారు : ఘంటసాల

పద్యం : కులమా, గోత్రమా, విద్యాకలితుడ
 నృపసభను నిలువగా పాత్రుండ
 కలుషాత్కుని, గోపాలుని, కొలువంగ
 తగునె నీకు, కుంతితనయా :

పాట ?

పాడినవారు : ఘంటసాల

కృష్ణ : తాత్త, యుం, తరికిట, యుం
 తద్దిగిణ, కిటతక, తాత్త యుం
 తరికిట, యుం - తద్దిగిణతోం
 తతత, యుణుత, తతత, యుణుత, యుణు,
 తతత యుణుత, తతతత-యుణుత, యుణు
 తద్దీంగిణత, తద్దీం, గిణత
 తాంగిటతక తరికిటతోం, తరికిటతోం
 తరికిటతోం, తరికిటతోం, త తరికిట, తోం
 తా తరికిటతోం, తద్దీం, తరికిటతోం
 తాద్దీకిటతక తరికిటతోం
 ఆహా : నే తాళలేనే, ఓ చెలియా
 ఓ లలనా, ఓ మగువా, ఓ సఖియా
 నే తాళలేనే, ఓ చెలియా ॥

రచన : సముద్రాల

పాడినవారు : యన్. వరలక్ష్మి

ద్రౌపది-పద్యం : కృష్ణా !!! గోవిందా - ద్వారకావాసా - కృష్ణా !

గోపీ జనప్రియా - దీన శరణ్యా

పాహిమాం - పాహిమాం - పాహీ !!!

రచన: సముద్రాల

పాడినవారు: ఘంటసాల

గీత బోధ :

తనువుతో కలుగు బాంధవ్యమ్ములెల్ల
తనువుతో శశియించి ధరణిలో గలియు
తనువనిత్యమ్ము, నిత్యమ్ము ఆత్మయొకటే
చివికి జీరములె న చేలముల్ వదలి
క్రొత్త వలువలు గట్టి కొన్నట్టి రీతి-కర్మానుగతి నొక్క కాయమ్మువదలి
వేరొక్క తనువు ప్రవేశించు నాత్మ-ఆత్మకు అదియు అంతమ్ములేదు
అది గాలికెండదు, అంబుతో తెగదు - నీటనానదు, అగ్ని నీతై పోదు
కరుణా విషాదాలు కలిగించునట్టి-అహమును మమకార మావలనెట్టి
మోహమ్ము వీడి ప్రబుద్ధుడవగుమా
ఒక్కడు చంపు వేరొక్కడు చచ్చు
ననుమాట పొరపాటు, ఆ భ్రాంతి విడుము
పురుషులలో ఉత్తమ పురుషుండ నేనే
కసులకు దోచు జగచ్చును నేనే
జగదాత్మయును నేనే, జగము నృతించి,
పోషించి, లయమును పొందింతు నేనే
స్వార్థమ్మునకు ధర్మమాహుతి జేసి - మదనుత్తులై పేర్చు మానవకోటి
నాశమ్ముజేయ సంకల్పించినాడ - ఈ రణ యజ్ఞమ్మును ఎవ్వరు ఆపలేరు
మృత్యు ముఖమ్ములో మిడుకుచునున్న - రాజ తోకమ్మును రక్షించలేరు
నాచేత హతులె న నరనాయకులను-మ్రోదింపగ నిమిత్త మాత్రుండ వీవు
బీష్మాది కౌరవ వీరలోకమ్ము - నా గర్భమున మహానర కీలలందు
కాంచున్నారు యిదే తనుము - కౌంతేయ

రచన : సి. నారాయణరెడ్డి

పాడినవారు : ఘంటసాల

అదిగో, అల్లదిగో, కురుక్షేత్రమున కదన దుందుభులుమోగే
 ఉభయపక్ష వాహినీ లందున సమరోత్సాహము చెలరేగే
 కురువృద్ధుని శరభాటికి నరుడే గడగడలాడెను
 ఎటుతోచక శిఖండినే ఎదుటనిలిపి పోరాడెను
 అంతటి శాంతనవుడంత అగడముపై ఒరిగిపోయె,
 కురునాథుడు కుడిభుజమ్ము విరిగినటుల సురిగిపోయె
 అడుగడుగో, ద్రోణాచార్యుడు విల్లించి విజృంభించె
 ఆచార్యుని బాణప్రఘాతముల అర్జును డెదిరించె
 విలయ రుద్రుడౌ గురువర్యునిగని విజయసారథి-తలపరికించె
 “అశ్వత్థామ హతః కుంజరః” అని ధర్మజుచే పలికించె
 అదివిని మ్రాన్నడి కుంభసంభవుడు అత్తనన్యాస మొనరించె
 అదను చిక్కెనని ధృష్టద్యుమ్నుడు అతని శిరమ్మును ఖండించె
 ఆ ఘటనము విని కౌరవాగ్రజుని అంతరంగమే కోభించె
 కౌర్మిచ్చువలెవచ్చి కర్ణుడనిలోజొచ్చి వివ్వచ్చుపై గుప్పించె నాగ్రామ్ము
 ప్రళయ జలధరమటుపల్గునుడు - గర్జించి
 కురిపించె నతనిపై ఘోరాస్త్ర వర్షమ్ము
 తన బహిఃప్రాణమ్ము తరలిపోగో - గుండెపగిలినరీతి
 తలడిలెను సుయోధనుడు
 కురువంశమ్మునే వేరుపురుగై తొలిచిన జిత్తుల
 మారి శకుని అనిలో చొరబారెను - వీరములుపల్కి
 సహదేవుని శస్త్రాగ్ని జ్వాలలకెరయె ఆ జూదరి
 ఆ గద్దరి గిలగిలలాడెను - శలభమ్ము పోల్కి
 భీతచిత్తుడె పరుగులెత్తు - ఆ దుస్ససేనుగని
 భీమసేనుడపు ‘డిస్సీ’యని - పటపట, పటపట, పండ్లు కొరికి
 ఉత్కృత రోషమ్మున ముందుకురికి - రొమ్ముచీల్చి రుథిరమ్ము పీల్చి
 సాంచాలి శవధమ్ము తీర్చె - పరాథ వాగ్నిని చల్లార్చె.

క.తిరుపతి తయ్య
సమర్పించు

తారకరామ పిక్చర్స్ లా

శ్రీకృష్ణాచారం

నిర్మాత ఎ.పుండరీకాక్షయ్య దర్శకత్వం కె.కామేశ్వరరావు BA